

आभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY
abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३७ / अंक : २५ / २०७६ माघ ३ गते शुक्रबार / 17 Jan., 2020 / मूल्य रु. १०/-

संसदलाई बन्धक बनाइनु लज्जाजनक

काठमाडौं | जननिर्वाचित प्रतिनिधिहरूले एकमात्र वैधानिक थलो भनेको संसद नै हो । जनताका प्रतिनिधिहरूले त्यही थलामा पुगेर जनताका समस्याहरूका बरेमा सरकारको ध्यानकर्षण गराउने गर्दछन् । तर सत्ताखारी दलका दुई अध्यक्ष प्रधानमन्त्री केपी ओली र पुष्कमलीचको द्वन्द्वले गद्दी संसद बन्धक बन्दै गएको छ । पुष्प ४ गते सुरु भएको संसदको हिँडै अधिवेशन पटक पटक सूचना टाँस ग रे स्थगित गर्ने गरिएकोले गर्दा संसद बन्धक बनेको हो । तत्कालिन सभामुख कृष्णबहादुर महरा संसद सचिवालयकी कर्मचारीलाई यौन दुर्घटवाहार गरेको घटनामा सभामुखबाट राजिनामा दिन बाध्य भएका थिए । हाल उनी अदालतको आदेश अनुसार थुनामा रहेका छन् । त्यही कारण सभामुख पद खाली भएको र अहिले त्यही पद पूर्व

»» बाँकी ८ पेजमा

तालीलाई www.abhiyanonline.com.np गा पनि पढ्न सकिन्छ ।

नीतिगत निर्णय नै भ्रष्टाचारको जड

काठमाडौं | पछिलो समयमा मुलुकमा भ्रष्टाचार मौलाउँदै गएको छ । विवेन सञ्चारमाध्यमहरूले भ्रष्टाचारका समाचारहरू प्रकाशित प्रशारित गरिरहेका भएपनि सरकारले भ्रष्टाचारलाई नियन्त्रण गर्ने कुनै ठोस योजना ल्याउन सकेको छैन । भ्रष्टाचार गर्ने प्रवृत्ति मौलाउँदै गएको अखियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारलाई बुफाएको आफ्ने नो वार्षिक प्रतिवेदन २०७५/७६ मा उल्लेख गरेको छ । भ्रष्टाचार बढ्नुको नीतिगत निर्णय नै प्रमुख कारण रहेको छ । अखियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले मन्त्रिपरिषदबाट हुने नियन्त्रणहरूको छानविन गर्न न्याउने भएकाले सम्बन्धित मन्त्री र मन्त्रालयहरूले

»» बाँकी ८ पेजमा

बैंकमा पैसा राख्न सक्स बढ्यो

काठमाडौं | अखियारले सम्पति शुद्धिकरण विभागलाई आफ्नो अन्तर्गत राख्ने सहितको रिपोर्ट राष्ट्रपतिलाई बुफाएको आफ्ने वार्षिक प्रतिवेदन २०७५/७६ मा उल्लेख गरेको छ । भ्रष्टाचार बढ्नुको नीतिगत निर्णय नै प्रमुख कारण रहेको छ । अखियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले मन्त्रिपरिषदबाट हुने नियन्त्रणहरूको छानविन गर्न न्याउने भएकाले सम्बन्धित मन्त्री र मन्त्रालयहरूले

»» बाँकी ८ पेजमा

मुटु भएका अरिगालहरूले किन प्रशंसा गरेनन् त ?

प्रधानमन्त्रीको आरोप यसकारणले सत्यता छैन

प्रधानमन्त्री आरोप सञ्चार जगतमाथि लगाएका छन् । प्रधानमन्त्री ओलीको उक्त आरोपमा कुनै दम देखिएन । सरकारले जनताले अनुभूति गर्ने गरी आजसम्म कुनै काम गर्न सकेको छैन । आफ्नै पार्टीमित्रको आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा संसदलाई समेत एक महिनादेखि बन्धक बनाइएको छ । संसदमा सत्ताधारी दलकै एकै बहुमत रहेको बेला सायद संसदलाई बन्धक बनाइएको यो नै पहिलो पटक होला । सरकारले आजसम्म प्रशंसा गर्न लायक के के काम गरेको छ भनेर स्वयम् सरकारले आफ्ना मुख्यपत्र गोरखापत्र, नेपाल टेलिमिजन र रेडियो नेपालबाटे प्रचार प्रसार किन गर्न सकेन ? किन त्यस्ता राम्रा कामहरूको बारेमा सरकारले

प्रचार प्रसार गर्न सकेन त ? कम्युनिष्ट पार्टीकै भातृ संगठनको रूपमा रहेको प्रेस सेन्टरले सरकारका राम्रा कामको प्रचार प्रसार गरेको कुनै उच्च्यो ? स्वतन्त्र

समयपहिला स्वयम् प्रधानमन्त्रीले आफ्ना कार्यकार्ताहरूलाई सरकारको बचाको लागि अरिगालका गोला भएर लाग्न निर्देशन दिनुभएको थियो । पत्रकारितामा सरकारले गरेका राम्रा कामका बारेमा पनि त्यसको प्रचार प्रसार गर्न अरिगालका गोलाहरू किन लागेनन् त ?

प्रधानमन्त्री ओलीले आफूले अद्युत कार्य गरेको बताउँदै आउनुभएको छ । तर त्यस्ता अद्युत कामहरू के के दुन भनेर जनतालाई जानकारी दिन सक्तुभएको छैन । पछिलो समयमा मुलुकमा भ्रष्टाचार बढेको छ । त्यसको प्रमाण हो अखियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले हालै राष्ट्रपतिलाई बुफाएको आफ्नो वार्षिक प्रतिवेदन २०७५/७६ मा उल्लेख गरिएका विषयहरू । प्रधानमन्त्रीले आफूपनि भ्रष्टाचार नगर्ने र अलालाई पनि गर्न नदिने अभिव्यक्ति दिनु भएको थियो तर प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालयबाट मनोजराज पाण्डे नामक व्यक्तिले खोलेका एक

»» बाँकी ८ पेजमा

नेकपा विभाजित हुन सक्ने !

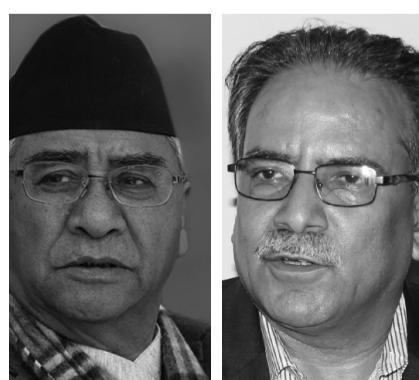
काठमाडौं | सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको संघीय संसदमा एकले बहुमत रहेको छ । तरपनि एक महिनादेखि सत्ताधारी दलको कारण संसद अनिर्णयको बन्दी बनाइएको छ । संघीय संसदको सूचना टाँस गरेर स्थगित गर्ने गरिएको छ । सत्ताधारी दलमा दुई अध्यक्षहरूको जुँधाको लड्डाइले गर्दा सत्ताधारी दलले संघीय संसदको प्रतिनिधिसभाको सभामुख कसलाई बनाउने भनेर निर्णय गर्न नसकेको कारण संसद अनिर्णयको बन्दी बनाइएको छ । दुवै अध्यक्षले आ आफ्नो पक्षमा व्यक्ति नै सभामुख हुनुपर्न अडान राखेकै कारण सभामुख कसलाई बनाउने भन्ने निर्णय हुन सक्नेको हो ।

»» बाँकी ८ पेजमा

कमजोर प्रतिपक्षीको फाइदा उठाउँदै सरकार

काठमाडौं | संघीय संसदको प्रमुख विषयी दल नेपाली कांग्रेसभित्रको आन्तरिक द्वन्द्व चरम उत्कर्षमा पुगेको छ । सभापति शेरबहादुर देउवा विरुद्ध कांग्रेसका विषय नेता रामचन्द्र पौडेल, महामन्त्री डा. शशांक कोइराला, प्रकाशनमान सिंह, डा. रामशरण महत, अर्जुनरसिंह सिंह, कृष्णप्रसाद सिटोला ल्यायत शेखर कोइराला र सुजाता कोइराला एकूण भएको आउँदो २०७७ साल फाइनमा महाधिवेशन गर्ने निर्णय गरेपछि विवाद उत्कर्षमा पुगेको छ ।

संघीय संसदका प्रमुख प्रतिपक्षी दल समेत रहेको कांग्रेसले संसदमा प्रमातारारी भूमिका निभाउन नसकेको कारण सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केपी ओली सरकारे जस्तेभाबी निर्णय गर्ने अधि बढेको बेला कांग्रेस

लादन खोजिरहेका जस्तो देखिएको छ । सविधानले दिएको अधिकारहरूमाथि समेत सरकार हस्तक्षेप गर्न उद्दृत रहेको संसदमा दर्ता गरिएका विधेयकरूहरूले प्रष्ट भएको छ । संसदमा दर्ता गरेका सूचना प्रविधि विधेयक मिडिया काउनिसल विधेयक, युठी विधेयक सेना परिचालन सम्बन्धी विधेयक, मानवअधिकार आयोगसम्बन्धी विधेयकमा उल्लेख गरिएका छन् भने सरोकारवालाहरूको व्यापक विरोधपछि युठी विधेयक भने सरकारले फिर्ता लिएको थियो । संविधानले नै पूर्ण प्रेस स्वतन्त्रता दिएको भरपूर त्यही संविधान अनुसार गठन भएको सरकारले प्रेसलाई बढेज लगाउने र आम नागरिकले प्रयोगमा ल्याएको समाजिक सञ्चालनमा समेत प्रतिबन्ध लगाउने गरी लेखेकै भरपा संघीय संसदका प्रमुख विषयी कोही समय पहिला अब पूर्व एमाले र पूर्व माओवादी कोही नभएको भर्दै संघीय

»» बाँकी ८ पेजमा

संसद र जनता सार्वभौम नभएको प्रमाणित

काठमाडौं | सत्ताधारी दल कम्युनिष्ट पार्टीको संघीय संसदमा एकले बहुमत रहेको छ । तरपनि एक महिनादेखि सत्ताधारी दलको कारण संसद अनिर्णयको बन्दी बनाइएको छ । संघीय संसदको सूचना टाँस गरेर स्थगित गर्ने गरिएको छ । सत्ताधारी दलमा दुई अध्यक्षहरूको जुँधाको लड्डाइले गर्दा सत्ताधारी दलले संघीय संसदको प्रतिनिधिसभाको सभामुख कसलाई बनाउने भनेर निर्णय गर्न नसकेको कारण संसद अनिर्णयको बन्दी बनाइएको छ । दुवै अध्यक्षले आ आफ्नो पक्षमा व्यक्ति नै सभामुख हुनुपर्न अडान राखेकै कारण सभामुख कसलाई बनाउने भन्ने निर्णय हुन सक्नेको हो ।

भण्डै १५ महिना अधि तत्काल नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीय एकीकरण भएर नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी निर्माण भएको थियो । अहिले त्यही नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको सरकारको नेतृत्वमा पार्टी अध्यक्ष केपी ओलीले गरेका छन् भने अर्का अध्यक्ष पुष्कमल दाहालसमेत कार्यालयी अध्यक्षको भरपूर अध्यक्षप्रतिवर्षीय समितिको बहुमतको आउँदो २०७७ साल

लादन खोजिरहेका जस्तो देखिएको छ । सविधानले दिएको अधिकारहरूमाथि समेत सरकार हस्तक्षेप गर्न उद्दृत रहेको संसदमा दर्ता गरिएका विधेयकरूहरूले प्रष्ट भएको छ । संसदमा दर्ता गरेका सूचना प्रविधि विधेयक मिडिया काउनिसल विधेयक, युठी विधेयक सेना परिचालन सम्बन्धी विधेयक, मानवअधिकार आयोगसम्बन्धी विधेयकमा उल्लेख गरिएका छन् भने सरोकारवालाहरूको व्यापक विरोधपछि युठी विधेयक भने सरकारले फिर्ता लिएको थियो । संविधानले नै पूर्ण प्रेस स्वतन्त्रता दिएको भरपूर त्यही संविधान अनुसार गठन भएको सरकारले प्रेसलाई बढेज लगाउने र आम नागरिकले प्रयोगमा ल्याएको समाजिक सञ्चालनमा समेत प्रतिबन्ध लगाउने गरी लेखेकै भरपा

»» बाँकी ८ पेज

The case of Commander Kulbhushan

Reesham

KULBHUSHAN Sudhir Jadhav alias Hussain Mubarak Patel(born 16 April 1970) is an Indian national ,he was arrested in the Pakistani province of Balochistan on charges of terrorism and spying for India's intelligence agency, the Research and Analysis Wing. The Pakistani government stated that he was a serving commander in the Indian Navy who was involved in subversive activities inside Pakistan and was arrested on 3 March 2016 during operation in Balochistan. The Indian government recognised Jadhav as a former naval officer but denied any current links with him and maintained that he took premature retirement and was abducted from Iran.

On 10 April 2017, Jadhav was sentenced to death by a Field General Court Martial in Pakistan. On 18 May 2017, the International Court of Justice stayed the execution pending the final judgment on the case.

The International Court of Justice (ICJ) has fixed the hearing of Kulbhushan case for February 19-25, 2019. The development follows the submission of the final counter memorial by Pakistan on 18 July, 2018. After the award of death sentence to Kulbhushan by Field General Court Martial on 10 April, 2017 India had taken the case to ICJ in May 2017 asserting that Pakistan authorities were denying India its right of consular access to Jadhav in violation of Vienna Convention. The ICJ after hearing the pleas from both sides stayed the execution of Jadhav. Since the halting of the execution India has made two written submissions to the ICJ and Pakistan accordingly has given rejoinders to them.

India repeatedly requested Pakistan for consular access to the spy which was denied by the latter contending that spying and terrorism were not covered under the Vienna Convention. Similar position has also been taken by Pakistan at the ICJ. India even challenged the fairness of the trial calling it a 'sham'. However on humanitarian grounds, Pakistan government did allow mother and wife of Kalbhushan to have an interface with him at the Ministry of foreign affairs; a gesture which did not go well with India who criticized Pakistan for handling the visit of the wife and mother of Jadhav saying they were harassed and prevented from talking to him freely. There are numerous examples at the international level where the spies have been denied consular access. The Kulbhushan case is not only related to espionage but also state sponsored terrorism as per confessions of Kalbhushan regarding his assignments and activities that carried out to foment terrorism and insurgency in Balochistan. However, from the legal perspective it is imperative to see whether Pakistan is justified in denying the consular access to Jadhav or not.

The issue comes under the purview of national law as well as international law. Pakistan is a dualist state, i.e., for international treaties signed by Pakistan to be binding on local courts; implementing legislation is required domestically through the federal legislature. From the perspective of national law, the process is considered the ratification of treaties signed earlier. Interestingly, Article 36 of the Vienna Convention on Consular Relations (VCCR) 1963,

which "affords an individually enforceable right to consular access upon arrest or detention in a foreign country," has not been transposed into domestic law by Pakistan in the Diplomatic and Consular Privileges Act of 1972. This single piece of legislation which solely talks about the 'consular right and privileges' does not have any binding content purporting to provide consular access to foreign nationals arrested or detained on criminal or immigration charges. Thus Pakistan was not obligated to provide Kulbhushan Jadhav consular access as per our domestic law.

Furthermore, Article 36 of the Vienna Convention does not create a binding obligation on a state for providing consular access to foreign nationals arrested on criminal charges. Article 36 (2) of the said convention makes it abundantly clear that this right "shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the receiving state." Therefore, Pakistan has acted within the ambit of its domestic law legal by not providing consular access to Kulbhushan Jadhav. Had he been granted consular access it, would have been considered an ultra vires. Espionage is regarded inconsistent with international law since it constitutes an aggressive act against the territorial integrity of another state. Article 2(4) of the UN charter unequivocally stipulates: "All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes

of the United Nations." Quincy Wright, a famous expert on international law said "In time of peace [...] espionage and, in fact, any penetration of the territory of a state by agents of another state in violation of the local law, is also a violation of the rule of international law imposing a duty upon states to respect the territorial integrity and political independence of other states".

It is pertinent to mention that India and Pakistan also signed a treaty on consular access to prisoners known as "Pakistan-India Agreement on Consular Access, 21 May 2008". In that treaty, both the states had agreed that the right of consular access should be subject to discretion in situations where the arrest was made on political or security grounds. Article 6 of that agreement unambiguously states, "In cases of arrest, detention or sentence, made on political or security grounds each side may examine any such case on its merit." The agreement was signed between the two sovereign states and creates a binding obligation upon them to respect and comply with the agreed policy under the Vienna Convention on the Law of Treaties, 1969. India has been excessively relying on the Vienna Convention Consular Rules (VCCR) 1963 in Kulbhushan's case. However, it fails to acknowledge that Article 73 of the same Convention states" (1) The provisions of the present Convention shall not affect other international agreements in force as between States Parties to them. (2) Nothing in the present Convention shall preclude States from concluding international agreements confirming or supplementing or extending or amplifying the

provisions thereof". Therefore, the bilateral agreements like the one Pakistan has with India is perfectly legal and would supersede anything contained in the VCCR.

Hence, keeping in view the charge sheet against Kulbhushan Jadhav, his case provides serious grounds of public policy and public security as he had been accused of a string of terrorism offences as a result of which, consular access has been rightly denied to him.

Apart from the legal perspective the facts of the case and the revelations made by Kulbhushan himself have raised very serious questions about the stance taken by India on the whole issue. The spokesman of the ministry of foreign affairs in a briefing after the filing of the counter memorial sounded very confident about Pakistan's chances of carrying the day. His confidence was premised on very pertinent questions i.e why commander Jadhav possessed a passport in the name of Hussain Mubarak Patel? If the passport was a fake document then how could he travel out of India 17 times, including from Mumbai and New Delhi? If it was real, how could he be in possession of a passport in a fake name? And if he was retired as per Indian claims then why did India fail to produce his retirement or pension papers?

What will be the outcome of this battle cannot be predicted for sure but ostensibly Pakistan has a strong case. The questions posed by Pakistan would be difficult for India to answer to the satisfaction of the ICJ who believably would need authentic, credible and irrefutable evidence by India to nullify Pakistani stance on the issue.

Fifth Pakistan Embassy T-20 Cricket Tournament concludes

Fifth Pakistan Embassy T-20 Cricket Tournament concluded in Kathmandu with an impressive prize distribution ceremony. A total of 16 Nepali Cricket Clubs, both from within and outside the valley participated in the 10 day tournament which was the Fifth annual event of its type, organized by the Pakistan Embassy in Kathmandu.

Kathmandu Cricket Training Centre won the tournament while Institute of Engineering Cricket Club was the runner-up. In addition 14 year old Ans Agarwal

being the youngest player was given a special prize.

Mr. Chatur Bahadur Chand, President Cricket Association of Nepal (CAN) gave away prizes to the winning teams and players. Special guests at the occasion include the Vice President and former President of the Cricket Association of Nepal.

Addressing at the occasion CAN President Chatur Bahadur Chand lauded the efforts of the Embassy in organizing this annual event and pointed out to the huge potential to develop bilateral relations between

Pakistan and Nepal through organizing such sports events.

The Ambassador vowed to further energize the Embassy's efforts to bring the youths of two countries closer together. This, he said was an important pillar of the people-to-people contacts between Pakistan and Nepal.

Over the years Pakistan Embassy Annual T-20 Cricket Tournament has become a regular and a prominent feature of Pakistan-Nepal relations that serves to foster stronger relations between the youths of the two countries.

Every game. Everything about the game.

साबै देख

www.sabaikhel.com

[/sabaikhel](#)

info@sabaikhel.com

[@sabaikhel](#)

For Advertisement: sabaikhel@gmail.com

जिउँदो त सेनामात्र बाँकी

• राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

संविधान चल्न सकेन। संवैधानिक शासन चलाउन सकिएन। संविधान शब भइसक्यो। शब संविधानले ज्यूँदो देश र ज्यूँदा देशवासीलाई संवेदन गर्न सक्दैन। मृत्युपछिको शब गनाउँछ, यतिवेला संविधान गनाउन थालेको छ। संविधान कहाँ गनाएन? संवैधानिक अगहरू सबै त नाली बनेका छन्। यहाँसम्म कि अदालतमा समेत सर्वदलीयता फिट गरेर विधिको शासनप्रतिको विश्वासमा राजनीतिक दलहरूले गर्ने नहुने कुर्कम गरे। संविधान त अपराधीहरूको खेलौना पो बनेको छ।

बाँकी ज्यूँदो सेना हो। समयक्रममा नेपाली सेना धेरै परिष्कर भइसक्नु पर्न थियो। हुनसकेन। संविधान संविधान भनेर बसेको सेनाले आफूलाई देशको रक्षकका रूपमा जिवन्त राख्नुपर्न बेला आयो। सेना देखिएन भने राजनीतिक खियाले देशलाई समात पार्नसक्छ। किनकि राजनीतिलाई खबरदार गर्नसक्ने अर्को विकल्पशक्ति नदेखिएकाले सेनाको जिवन्तपन देखिन जरूरी भएको हो।

सेनालाई कमजोर पार्नकै लागि राजनीतिमा लागेका र सरकारमा बसेका व्यक्तिहरू सेनाभित्र दलालको चलखेल गरेको, सेनिक अधिकृतहरूले साना दर्जाको राशनसम्म बाँकी नराखेको, कसीलाई काखा र कसीलाई पाखा लगाएको, चरम अन्याय बढेको कुरा हल्ला गरिरहेका छन्। देशको अन्तिम

शक्तिलाई यसरी कमजोर पार्नु देशहितमा छ कि अहितमा? हो, सेनाभित्र कमजोरी होला, ती कमजोरी सुधार्न सुझाव दिने तरिका अनेक हुनसक्छन्। कुनै पनि मुलुकमा यसरी सेनाका बारेमा उछालपछार, मोरल डाउन गर्न खालका समाचार लेख्न पाइन्न।

लेख्नुपुन्। सेना देशको अन्तिम सुरक्षा कवच हो। सेनाको आफैनै कानुन छ। प्रधानसेनापतिले १ सय ७६ भ्रष्टाचारीलाई एकै लटमा कारवाही गरे। यो सुधार होइन। नकली प्रमाणपत्रदेखि सेनिक भउको नातामा मनलागी गर्न धेरैजना कारवाहीमा परेका छन्, निगरानीमा पनि छन्। सुधारको क्रम जारीछ, सुधारिनुपर्छ र देशभित्र के भइरहेको छ, त्यसमा सेना चनाखो पनि छ। सेना भ भनेर राष्ट्रियतामा प्रश्न उठेको बेलामा समेत भरोसा गर्न सकिने ताउँच। त्यो भरोसा विश्वास हो र सेनाले त्यो विश्वासको सम्मान गरेको छ, गर्न नसकेको क्षेत्रमा पनि गर्नसकिने बातावरण सिर्जना गर्नेछ। कारवाहीको क्रम अधि बढेको छ।

केही लाइचित गर्ने अतिरिजित खालका समाचार छापेर यतिवेला सेनाप्रति जनताको विश्वास तोड्ने काम योजनाबद्ध रूपमा भइरहेको छ। निश्चय नै एकलाखको सेनिक संगठनमा केही सय व्यक्ति खराव हुनसक्छ। खराव नियत भएका पनि धुसेका छन्। तर त्यसो भन्देमा सेनिक संगठनप्रति दुर्भावना फैलाउनु शब संविधानजस्तै सेनिक संगठनलाई शब बनाउने प्रपञ्च हो। संविधान शब भयो भन्दैमा सेना शब बन्न सक्दैन। सेना देशको पहरेदार हो।

संविधानअनुसार चल्ने सेना भएकाले संविधानतः सरकारले सेनालाई सीमामा खटाएको छैन। यो सरकारको कमजोरी हो, सेनाको होइन। सरकारलाई दबाव दिने काम जनताले गर्नुपर्छ। सरकारले सेनालाई खटाएको दिएको कुन जिम्मेवारी सेनाले पूरा गरेन? जब सेना विधिसम्मत तरिकाले चल्न तैयार छ, त्यस्तो सेनाभित्र भएका खरावी सफा गर्न प्रेरित गरेर आत्मबल दिने कि सेनाभित्रको आत्मबललाई क्षीण बनाइदिने? कम्युनिष्टको सरकार र सरकारका निकटस्थहरू सेनाविरोधी प्रचार किन गरिरहेका छन्, तुम्हन् सकिन्छ। सबैतिर अस्तव्यस्थ र ध्वस्त पारेर रमाइरहेका

राजनीतिक प्राणीहरू सैनिक व्यवस्थामा धौंजा फटाउन चाहन्छन्। सेनालाई तमाम नेपालीको समर्थन छ, सेनालाई बलियो बनाउने काममा अमीलो निचोर्नहरूलाई निरस्त्र पार्दै ठूलो समर्थन दिन जरूरी छ।

सेना पार्टी होइन। सेना हाम्रो हो, नेपालीको हो, राष्ट्रियो हो। राष्ट्रिय शक्तिलाई पार्टीको स्वार्थमा प्रयोग गर्न सकिएन भनेर दुर्भावना फैलाउनु आफैमा राष्ट्रिय अपराध हो। यस्ता अपराधबारे सबै सचेत हुनुपर्छ। ठूलै षड्यन्त्रका धूँवाँ उठन उड्न थालका छन्, यो समय

सकिन्छ भन्ने देशी विदेशी ताकतहरूबाटे सेनालाई थाहा छ, जनतालाई थाहा छ। जनताको भर विश्वास सेनासँग भएकैले सैनिक संगठन व्यवसायिक धरामा उभिन सफल रहेको छ। सेनाले आफैलाई बिर्सेला, देश बिर्सन छैन।

अब टुँडिखेलबाटे प्रवण्डजस्ता नेकपा अध्यक्ष भन्न थालेका छन्- सरकारले मारेको १२ हजारको हिसाब खोई। जनयुद्धमा मारिएका ५ हजारको म जिम्मा लिन्नु। राज्य र राज्यविवरद्वारा जनयुद्ध समानात्मर हो? अझ उनी एककदम अगाडि बढेर भन्छन्- ज्यानमाराको सजाय

लगाएर नयाँ निरकूश बादशाहको उदय हुन्पुगेको छ।

राजनीतिमा धर्म हुन्छ। हाप्रा नेता त राजनीतिलाई व्यापार बनाएर पार्टीको हाटबजारको पसल बनाइरहेका छन। यसैले त राजनीतिमा लान्नेहरू दिनदिने धनी भइरहेका छन्, सर्वहारा र गरीवहरू भन्न थन थपिदैछन्। देशको माटो र देशवासीको पहिचान असुरक्षित भएर जाँदोछ।

राष्ट्रिय स्वामिनानका लागि केजर बिलियम्सको जस्तो धर्मयुद्ध लड्ने ताकत चटके र उखानेहरूमा हुन्न, नेपाली राजनीति यही महारोगबाट ग्रस्त छ। कूशासनको पहिलो कारण निष्ठा र नैतिकहीनता हो। इमान नभएकाले भ्रष्टाचार बढेर गएको छ। भ्रष्टाचार भनेको मृत्यु हो, समृद्ध नेपाल र सुखी नेपालीको रामनाम जपेर मृत्युबाट पार पाउन सकिन्न। ओखेती इमान हो, इमानको खोज राष्ट्रिय जीवनको अपरिहार्य तत्व हो।

मनमोहन अधिकारी असल कम्युनिष्टको कुरा गर्न, वीपी कोइराला ढूगे होइन असल हुनु भन्ने। आज मनमोहन अधिकारी र वीपी कोइराला दुवै हारिरहेका छन्। किनकि यिनका अनुयायीहरू असल होइन नवसमन्त बन्दैछन्, तूलो होइन बादशाही चलाउँदैछन्। यसकारण देशमा चौरालाई चौतारो, साधुलाई सुली भइरहेछ। लोकतन्त्रमा देखिएको दृश्य, भोगिएको भोगाइ हो। कानुन छ काम गर्नैन, संविधान छ समाधान छैन। शासन छ शास्ती छ, प्रशासन छ अनियमिताको दलदलमा फसेको छ। राजनीति छ व्यापार गरिरहेछ। नैतिकता छैन। १३ वर्षदेखि निरन्तर जनसम्पर्कमा रहेका पूर्वराजाले म नेपालको भक्त हुँ। देशभक्ति मेरो रक्त कण कणमा प्रवाहित छ भनिरहेका छन् तर प्रश्न के हो भने बोलेर मात्र देशको भार उठाएको ठहरिन्छ? देश लथालिङ्ग हुँदै गएको र जनता बिल्लबाठमा परेको बेलामा वीरका सन्तानले गर्नुपर्ने के हो? त्यो काम कर्तव्य र नतिजा समयको माँग हो। यही प्रश्न नेपाली सेनाका सामु पनि यक्ष प्रश्न बनेर खडा भएको छ। एउटा विश्वास के छ भने समयले नेपाली सेनालाई राष्ट्र बचाउने अवस्था आइहाल्यो भने पहाडका रूपमा उभ्याउने छ।

● ● ●

१३ वर्षदेखि निरन्तर जनसम्पर्कमा रहेका पूर्वराजाले म नेपालको भक्त हुँ। देशभक्ति मेरो रक्त कण कणमा प्रवाहित छ भनिरहेका छन् तर प्रश्न के हो भने बोलेर मात्र देशको भार उठाएको ठहरिन्छ? देश लथालिङ्ग हुँदै गएको र जनता बिल्लबाठमा परेको बेलामा वीरका सन्तानले गर्नुपर्ने के हो? त्यो काम कर्तव्य र नतिजा समयको माँग हो। यही प्रश्न नेपाली सेनाका सामु पनि यक्ष प्रश्न बनेर खडा भएको छ। एउटा विश्वास के छ भने समयले नेपाली सेनालाई राष्ट्र बचाउने अवस्था आइहाल्यो भने पहाडका रूपमा उभ्याउने छ।

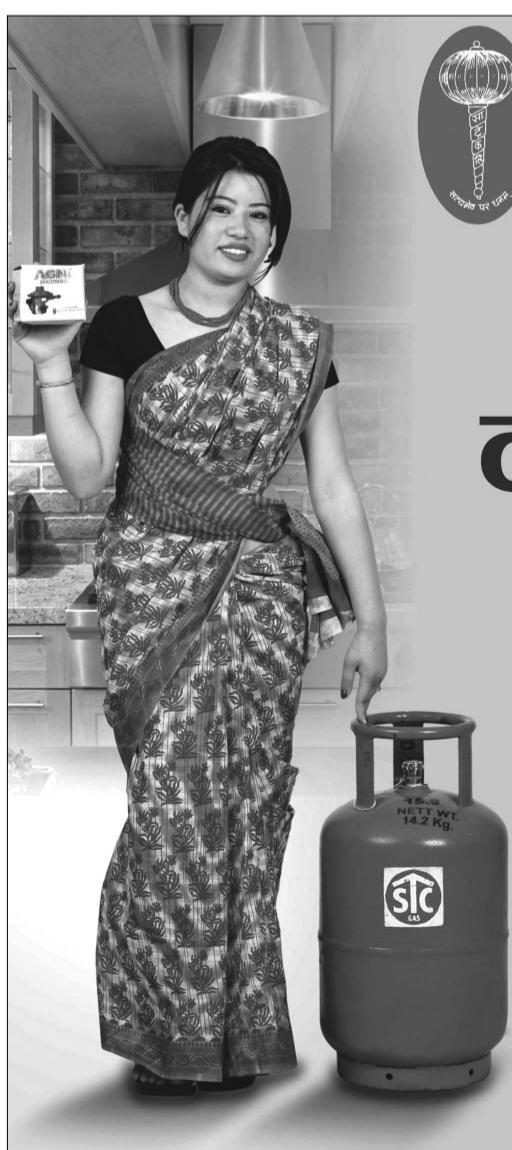
● ● ●

सरकारको हो।

सरकार भ्रष्टाचार र अपराधिकरणमा लिप्छ छ। सरकारले जिम्मेवारी र जवाफदेहीता पूरा गरेको छैन। आफ्नो अयोग्यता लुकाउन पनि आफ्ना निकट पर्चाकारितामार्फत सेनाको खोइरो खन्न लगाएर विषयान्तर गर्ने प्रपञ्च पनि हुने गरेका छन्। सरकार भन्नलाई समृद्ध नेपाल, सुखी नेपाली भन्ने, नेपाल र नेपालीको चरम दोहन गरेर लुट्ने। लोकतन्त्रलाई लुट्न तरिका बनाएर राजनीतिक हमला अब सेनातिर सोकिएको छ। सेना ध्वस्त पार्न सके नेपालमा जे पनि गर्न

भोगिरहेका रेशम चोधरीलाई छुटाइन्छ। के भनेको यो। संविधानभन्दा प्रवण्डमाथि? यही हो लोकतन्त्र र विधिको शासन? राजनीतिक नेताहरूमा संविधानभन्दा पनि दूलो सनक पो देखिन सुनिन थाल्यो।

जितिसुके सर्वहाराको भाषण गरे पनि, बोल्सेविक त्रान्तिको डिड हाँके पनि २०६३, २०६५ को जनआन्दोलन र गणतन्त्र धोषणा धर्मयुद्ध थिएन। १९०३ को कोतपर्व र यो परिवर्तनमा कुनै भिन्नता थिएन। त्यतिबेला श्री ३ को उदय भयो। यतिबेला श्री ६ जन्मिएका छन्। नेपालमा राजालाई किनारा

साल्ट ट्रेडिङ कंपनी लिमिटेड द्वारा प्रवर्द्धित डीटी ग्राह्यांस तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको मित्र बाहिर र रवर कोट मै बीचमा रिस्टलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुन: प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिकरण चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुक्क हुनुहोस्

साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

पद्धत्यौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले ससिक्खयो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादर भरर एकै पटक मर्न सकौ ।

- अमियानवाणी

अभियान

साप्ताहिक

सम्पादकीय

संविधानले दिएको अधिकार खोस्ने प्रयास

नेपालिका राजनीतिक दलहरू गुटगत भएका छ् । प्राय सबै दलहरूभित्र दलहरूको कार्यकर्ताहरू रुप बन्दै गएका छन् । सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी भित्रका गुटहरू दिनप्रतिदिन भाँगिए गएका छन् भने प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसभित्रको गुटात राजनीति सङ्करै पोखिएको छ । हाम्रा राजनीतिक दलहरूले व्यवस्थापन गर्न नसकदा र पार्टीका नेता तथा कार्यकर्ताहरूलाई समान व्यवहार गर्न नसकेकै कारण गुट उपगुट जन्मिएका हुन् । पछिल्लो समयमा सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीभित्र समेत गुट उपगुट रहेका छन् । तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीय एकीकरण भएपश्चात एउटै नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी हुनुपर्ने थियो तर त्यसो हुन सकिरहेको छैन । पार्टीका दुई अध्यक्षहरूले आ आफ्नो गुटको नेतृत्व गर्दै आएका छन् भने तत्कालिन नेकपा एमालेमा तत्कालिन अवस्थामा रहेका केपी ओली गुट र माधव नेपाल गुट अहिले पनि सक्रिय रहेका हुनाले नेकपालाई गुटगत राजनीतिबाट बाहिर निस्कन संकट परेको छ ।

बाहा॒र निस्कन सकंत परका छ ।
नेकपा॒ एमाले र माओवादी केन्द्रबीच एकीकरण भएपश्चात् पनि दुवै पार्टीका नेता॒
तथा कार्यकर्ताहरूमा भावनात्मक सम्बन्ध बन्न नसकेको हुनाले अहिले पनि उनीहरू॒
आ आफ्नो गुटको संरक्षणमा लागेका छ् । पार्टी एउटै भईसकेको अवस्थामा नेतृत्वले॒
सबै नेता॒ तथा कार्यकर्ताहरूलाई॒ समान व्यवहार देखाउन सकुपर्दैथ्यो॒ तर त्यस्तो॒
अवस्था देखिएको छैन । त्यसैले रिक्त रहेको प्रतिनिधिसभाको सभामुखमा पार्टीका दुई॒
अध्यक्षहरूले आ आफ्नै गुटको व्यक्तिलाई॒ सभामुख बनाउनुपर्ने॒ अडान लिँवै आएका॒
छ् । पार्टी एकीकरण पश्चात् पनि किन अध्यक्षहरूले आ आफ्नो गुटका व्यक्तिलाई॒
सभामुख बनाउने प्रयास गरिरहेका छन् त्यो रहस्यकै विषय बनेको छ । एउटै पार्टी॒
भईसकेको र पार्टी एकीकरणका महत्वपूर्ण कार्यहरू समेत समाप्त भईसकेको अवस्थामा॒
दुई अध्यक्षहरूले पार्टीका सबै नेता॒ तथा कार्यकर्ताहरूलाई॒ पार्टीका मान्छे॒ नदेखुलुगे गर्दा॒
नै आ आफ्ना गुटका मान्छेलाई॒ सभामुख बनाउने रणनीतिमा उनीहरू लागेका छ् ।
पार्टीका दुई अध्यक्षहरू दुवै कार्यकारी भएपनि प्रधानमन्त्री केपी ओलीले सरकारको॒
नेतृत्व गरेका कारण सरकार सञ्चालनका लागि॒ र विधेयकहरू सहज रूपमा पारित॒
गराउन सभामुख आफैले रोज आउनुपर्नेमा कही दम रहेको छ । संसदबाट सरकारले॒
अप्ट्यारो नपारेस॒ र संसदमा सरकारले पेश गर्ने विधेयकहरू अनावश्यक रूपमा ढिलाई॒
नगरी दियोस॒ भने प्रधानमन्त्रीको चाहना हुन सक्छ । त्यो हिसाबले स्वाभाविकै भएपनि॒
जो सभामुख बने पनि नेकपाकै नेता॒ बन्ने भएकाले प्रधानमन्त्री॒ र अध्यक्ष पुष्टकमल॒
दाहालले फलानो नै हुनुपर्दछ भन्नु किमार्थ उचित हुन सक्दैन ।

नेकपाभित्रको आन्तरिक द्वाले गर्दा पौध ४ गतेबाट सुरु भएको संघीय संसदको हिउँदे अधिवेशन नै प्रभावित हुँदै गएको छ । संसद नै समस्याहरूको समाधान गर्ने थलो भएकाले संसदलाई अनिर्णयको बन्दी बनाउनु भनेको दलहरूको अकर्मण्यता र असक्षमता नै हो । यसको जिम्मेवारी सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिट पार्टीले लिउपर्दछ । संघीय संसदमा प्रमुख प्रतिपक्षी दल रहेको नेपाली कांग्रेस आफै आन्तरिक द्वन्द्वमा फसेको हुनाले उसले संसदमा प्रभावकारी भूमिका समेत निभाउन नसक्दा सरकार बेलगामको घोडा जस्तो भएर सञ्चालन हुँदै आएको छ । सरकारले गरेका कृतिपय निर्णयहरू विवादको धेरामा तानिएका भएपनि त्यस्ता विषयहरूमा संसदमा छलफल र बहसी नहुने भएकाले सरकार एकलै अधि हिउनु खोजेको जस्तो देखिएको छ । सरकारलाई सही बाटोमा हिडाउने र सरकारका गलत कामको विरोध गरी सरकारलाई गलत काम गर्नबाट रोक्ने काम संसद र विपक्षी दलको भाएपनि अहिले यी दुवै असक्षम अवस्थामा रहेका छन् । त्यही कारणले जनताले आवश्यक सेवा सुविधा समेत पाउन सकेका छैनन् ।

सरकारका काम कारबाहीको लेखाजोखा गर्ने नागरिक समाज समेत विभाजित अवस्थामा रहेको छ । नागरिक समेत पार्टीगत रूपमा रहेकाले पार्टीको स्वार्थ अनुसार अधि बढ़ने गरेका हुनाले जनताका समस्याहरू संसद र सरकारमा पुऱ्याईदिने संस्था ऐ नभएको अवस्था देखिएको छ । संसदका संसदीय समितिहरूमा समेत सरकारको छायाँ परेको र संसदीय समितिहरूले सरोकारवालाहरूसँग समेत छलफल र बहसै नगरी सत्ताधारी दलको बहुमतको दम्भ देखाउँदै विवादास्पद विधेयकहरू पारित गरिएका छन् । हालै संसदीय समितिबाट पारित गरिएको सूचना प्रविधि विधेयको व्यापक विरोध भएको छ । सरकारले केही समय पहिला संसदमा दर्ता गरेका सूचना प्रविधि विधेयक, मिडिया काउन्सिल विधेयक, गुठी विधेयक, सेना परिचालनसम्बन्धी विधेयक लगायतका अन्य केही विधेयकहरूको विरोध भएपनि सरकारले गुठी विधेयक भने फिर्ता लिएको छ । संसदले कानुन निर्णय गर्दा जनताको स्तर, जनताको शिक्षा, भौगोलिक अवस्था लगायत अन्य धेरै क्षेत्रलाई अध्ययन गर्नु पर्न छ तर बहुमतको दम्भमा आफ्ना विरोधीहरूलाई तह लगाउने र संविधानले दिएको अधिकार खोज्ने गरी सूचना प्रविधि विधेयक, मिडिया काउन्सिल विधेयक त्याउनुको अर्थ न त सरकार जनताप्रीत उत्तराधारी देखियो न त संसद नै ।

संसदते विधेयकहरू पारित गर्दा मुतुकमा लागु हुन नसक्ने विधेयकहरू पारित गरिनु आवश्यक छ । संसदते विधेयक बनाउने तर लागु हुन सक्ने विधेयकहरू बनाउनुको कुनै अर्थ छैन । त्यसैले हालै संसदीय समितिबाट पारित गरिएको सूचना प्रविधि विधेयकलाई पूर्ण रूपमा परिमार्जन गर्न आवश्यक छ । संविधानले नै पूर्ण प्रेस स्वतन्त्रता हुनेछ भन्ने व्यवस्था गरेकाले त्यसलाई नियन्त्रण गरी लेखेकै भरमा जनतालाई जेल हाल्न सक्ने र ठुलो मात्रामा जरिवाना तिराउने व्यवस्था गरिनु लोकतन्त्र र संविधानकै मर्म विपरितको कार्य भएकाले त्यस्ता कार्य अविलम्ब बन्द गरियोस् भन्ने हामी जोडदार माग गर्दछौं । सत्ताधारी दल र सरकारको असफलतालाई ढाक्छोप गर्न यहि संविधानद्वारा निर्माण भएको सरकारले यदि संविधानमा उल्लेख गरिएका प्रावधानहरूलाई बन्देज लगाउन सक्दैन भन्ने हाम्रो भनाई रहेको छ ।

अरिंगालहरूको त मुट्ठ होला नि !

• દેવેન્દ્ર ચુડાલ

devendrachudal@gmail.com

गरेको थियो । तर अहिले सहज अवस्था रहेको छ । संघीय संसदमा सत्ताधारी दलकै बहुमत रहेको छ । ७ वटा मध्येका ६ वटा प्रदेशमा समेत सत्ताधारी दलहरूकै बहुमतको सरकार रहेको छ । सरकारले जनताको हितमा भन्दा केही भूमाफिया र केही व्यवसायीहरूको हितमा काम गरेको र बहुमतको दम्भ देखाएर जबरजस्ती निर्णय गरी जनतामा लादन खोजेकै कारण सरकारप्रति जनता रुष्ट बन्दै गएका छन् । सरकारले विभिन्न समयमा संसदमा पेश गरेका विधेयकहरूका कारणपनि सरकारको विरोध गर्नु परेको हो । सरकारले सरोकारवालाहरूसँग कुनै छलफल र बहसै नगरी मिडिया काउन्सिल विधेयक, सूचना प्रविधि विधेयक राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोगसम्बन्धी विधेयक, गुठी विधेयक, राष्ट्रिय सुरक्षासम्बन्धी लगायत विज्ञापन नीति सम्बन्धी विधेयक संसदमा दर्ता गरेको छ । त्यस्ता विधेयकहरूलाई जबरजस्ती संसदबाट पारित गराउने प्रयासमा सरकार लागि परेको छ । सूचना प्रविधि विधेयक संसदीय समितिबाट

जबरजस्ती बहुमतका आधारमा पारित गरिएको छ । त्यो विधेयक संसदबाटै जस्ताका तरसै पारित गरिएको खण्डमा लेखेकै भरमा जेल बस्नुपर्ने र तुलो मात्रामा जरिवाना तिनुपर्ने हुन्छ । कानुन निर्माण गर्नुभन्दा पहिला आफ्ना नागरिकको अवस्था हेनुपर्नेमा त्यसो नगरी विधेयक बनाइनुले गर्दा त्यस्ता विधेयकलाई सञ्चार जगत् र जनताले किमार्थ स्वीकार गर्न सक्ने अवस्था रहँदैन हो प्रधानमन्त्रीले भनेखैं त्यस्ता कामको प्रशंसा गर्ने र लेख्ने सम्पादकहरू छैनन्, टिभीमा बजाउन सक्ने व्यक्तिहरू समेत छैनन् । पत्रकारहरूले आफ्ना व्यावसायिक धर्म भन्दा बाहिर गएर कसैको समर्थन र विरोध गर्न सक्दैनन् । अहिले सत्तामा रहेकै भरमा कसैले समर्थन गर्दछन् भने भोली उनको पार्टी सत्ताबाट बाहिरिने वित्तिकै त्यसको प्रहार अहिलेका समर्थकहरूलाई समेत पर्न सक्छ । त्यसैले सञ्चार जगत्तले सरकारले गर्न गरेका रास्ता र नरास्ता कामको जानकारी जनतालाई दिने गरेका हुन् त्यो पनि सञ्चार जगत्को धर्म र मर्म अनसार नै ।

आफ्नो राजनीतिक नक्साभित्र राख्ने नक्सा प्रकाशित गरेको छ । त्यो समस्याको समाधानका लागि सरकारले भारतलाई कुट्टनीतिक नोट पठाउनुबाहेक अन्य केही गर्न सकेको छैन । ललितानिवास जग्गा काण्डमा मुछिएका राजनीतिक दलका नेताहरूलाई उन्मुक्ति दिएर विचोलिया र कर्मचारीहरूलाई मात्र दोषी देखाएर मुझ चलाउने प्रपञ्च रचन थालिएको छ । सत्ताधारी दलकै आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा प्रतिनिधिसभालाई बन्धक बनाईएको छ । पार्टीका दुई अध्यक्षहरूकै कारण संसद अनिर्णयको बन्दी बनेको छ । पहिला पहिला विपक्षीकै कारण संसद अनिर्णयको बन्दी बन्ने गरेकोमा अहिले बहुमतको सिकार र एउटै पार्टीको बहुमत भएपनि संसद अनिर्णयको बन्दी बनाउनको दोषको पनि प्रशंसा गर्ने र मुटु नभएको सम्पादकहरू नै हुन् कि ? तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्र एक भएर नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी गठन भएपश्चात पनि अहिले दुवै अध्यक्षहरूले पूर्व नेकपा एमाले र पूर्व माओवादी भनेर आ आफ्ना मान्चेलाई च्याप खोज्यपनि

पछिलो समयमा भ्रष्टाचार बढेको छ भनेर सम्वैधानिक रूपमा गठन भएको अस्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले नै बताइरहेको छ । उसले २०७५/७६ को आफ्नो वार्षिक प्रतिवेदन राष्ट्रपतिलाई दुभाईसकेको र त्यस प्रतिवेदनमा उल्लेख गरिएनुसार तिनै तहका सरकार भ्रष्टाचारमा डुबेको उल्लेख गरेको छ । मुलुक संघीयतामा गएपछि सिंहदरबारको अधिकार गाउँ गाउँ पुर्ण भन्ने राजनीतिक दलका नेताहरूकै कारण सिंहदरबारको भ्रष्टाचार गाउँ गाउँ मात्र होइन टोल टोल र गल्ली गल्लीमा पुगेको छ । जनताले तिरेको करमाथि ब्रह्मलुट मच्चाइरहेको छ । एउटै कामको तीन चार पटकसम्म रकम भुक्तानी गरिएको छ । यस्ता कार्यको पनि प्रधानमन्त्रीको भाषमा भन्ने हो भने समर्थन गर्दै सरकारका राम्रा काम भनेर प्रशंसा गर्नुपर्ने हो कि ? अस्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगलाई पहिला दिएका अधिकारहरू कटौती गरिएको छ । त्यतिमात्र होइन केपी ओली प्रधानमन्त्री बनेपछि केही महत्वपूर्ण निकायहरूलाई प्रधानमन्त्री एवं मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयमार्फत ल्याइएको छ । पहिला अन्य मन्त्रालय अन्तर्गत रहेका केही विभागहरू प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालय अन्तर्गत ल्याउँदैमा त्यस्ता

मध्यपूर्वमा प्रभाव गुमाउँदै अमेरिका

● रामराज शर्मा

अमेरिकी सैनिक अखडामा लगातार आक्रमण गरेको बदलामा अमेरिकाले इराकमा रहेका इरानसमर्पित अर्धसैनिकमाथि हवाई आक्रमण गरेर दर्जनौं सिया मिलिसियाको ज्यान लिएको थिए। त्यसको विरोधमा इराकको राजाधानी बगदादिस्थित अमेरिकी दूतावासमा सिया मुस्लिम समर्थकले आक्रमण गरे। त्यस घटनालाग्नै अमेरिकी सिनेटर क्रिस मर्फीले एक ट्रिवट गरे, जसमा उनले लेखेका थिए- ट्रम्पले मध्यपूर्वमा अमेरिकालाई न्युसकको अवस्थामा पुन्यादिए। अब अमेरिकालाई कस्तैले सुन्दैन र टेर्डैन। अमेरिका अहिले दुस्तन आफै गइदेलान भन्ने आशामा सुरक्षित कोठामा खुम्खिएर बसेको छ। कस्तो लाजमर्दौ? उनले ट्रम्पको शासनमा अमेरिका मध्यपूर्वमा निरीह अवस्थामा पुगेको संकेत गरेका थिए।

क्रिस मर्फीले भनेजस्तै अहिले मध्यपूर्वमा अमेरिकाको उपस्थिति कमजोर बन्दै गइरहेको छ। इरान, रसिया र टर्कीले त्यस क्षेत्रमा आफ्नो उपस्थिति मजबुत बनाइरहेहो सिरिया पनि इरान र रसियाको पकडमा पुगेको छ। इराकी सरकार र देशका बहुसंख्यक सिया मुसलमान बिस्तारै अमेरिकाबाट ठाढा हुँदै छन्। इरानले लेबनानमा हेजुल्लाहमार्फत र यमनमा हुथीमार्फत बलियो पकड बनाइरहेको छ। भर्खरै अमेरिकाले इराकी भूमिमा इरानका सैनिक जनरललाई हवाई आक्रमण गरेर हत्या गरेपछि इरान र अमेरिकाबीचमा तनाव उत्कर्षमा पुगेको छ।

अमेरिकी सरकारको मध्यपूर्वमा शक्ति क्षयीकरण इस्लामिक स्टेट (आइएस) को उदय र पतनसँग जोडिएको छ। आइएसको मुख्य जरो इराकमा रहेको अल्कायदा नै थिए। सुधूत अवस्थामा रहेको अल्कायदाको इराक संगठन पुनः सन् २०१९मा संगठित हुँदै इराक र सिरियाका अधिकांश भूभागमा मात्र होइन, उत्तर अफ्रिकी राष्ट्र लिबिया, इजिप्ट, सोमलियासम्म बलियो संगठन निर्माण गर्न सफल भयो। अहिले उक्त समूह मध्यपूर्वका देशमा निमित्यान्न भएको छ। समूहका प्रमुख अल-बगदादीको अमेरिकाले हत्या गरिसकेको छ। तर, लिबिया, नाइजेरिया, माली, सोमलियालागायत मुलुकमा आइएस अर्थै सक्रिय देखिन्छ। आइएसको उदय हुनुमा इराक र सिरिया सरकारको उदासीनताभन्दा पनि शक्तिसम्पन्न राष्ट्रको भित्री इच्छा थिए भन्ने कुरा लुकेको छन्। त्यो क्षेत्रमा रहेको अभूतपूर्ण पेट्रोलियम पदार्थको भण्डार, ती देशसँग हतियार खरिद गर्न सक्ने बलियो आर्थिक स्थिति र मध्यपूर्वमा रहेको धार्मिक विभाजन (युख्त: मुस्लिम समुदायान्त्रिका सुन्नी र सियाबीचको विभाजन) आइएस उदयको मुख्य कारण देखिन्छ। आइएसको उदय र पतनसँग मध्यपूर्वमा लामो समयदेखि एकपक्षीय शक्ति रहेको अमेरिकाको पकड पनि खरिदै गइरहेको छ।

सिया मुस्लिमको अर्ध-सैनिक संगठन पुलुर मोबिलाइजेसन फोर्स (पिएमएफ)लाई इरानी सरकारको सहयोग छ। आइएसलाई हराउन अमेरिकी सेनासँग मिलेर समानान्तर स्पमा लडेको यो संगठन अहिले इरानको इशारामा अमेरिकाविरुद्ध प्रयोग भइरहेको छ। यो अर्थमा पनि इरानले छिमेकी देशमा चालेको रणनीति सफल हुँदै छ। अहिले अमेरिकाद्वारा हत्या गरिएका जनरल त्यही पुलुर मोबिलाइजेसन फोर्स सञ्चालन गर्नेमध्यका एक थिए।

सिरियामा बहुराष्ट्रिय शक्तिकेन्द्रका खेल भइरहेका छन्। सुरुवाती अवस्थामा आइसिसप्राति भौम रहेको टर्कीले आइसिस र विद्रोही सिरियन आर्मीको प्रयोग गरेर सिरियाका राष्ट्रपति आसादलाई पदच्युत गर्न चाह्यो। त्यो क्षेत्रमा उदाउँदो शक्ति टर्की नाटोको सदस्य राष्ट्र भएर पनि अमेरिका, बेलायतलागायत आइसिसविरुद्धका गठबन्धनमा सुरुमा

समाहित भएन। टर्कीका आफै स्वार्थ र समस्या छन्, जुन अमेरिका, बेलायत र जर्मनीको नीतिसँग कतिपय अवस्थामा मेल खाँदैनन्। टर्कीको सिमानानजिक रहेका कोबानेको भीषण युद्ध होस् वा अल बाबको युद्ध टर्कीका अमेरिकाभन्दा भिन्न स्वार्थ थिए। टर्कीका सिमानामा रहेका कुर्दिस समूहलाई अमेरिकाले निकै सहयोग गर्न्यो भने टर्कीले आइसिस र कुर्दिस एक-आपसमा भिडेर सकियून भन्दै रमिते बनेर बसिरहेयो, आइसिसविरुद्ध कुनै कदम चालेन। कुर्दिस लडाकु र आइसिसबीचमा भएको कोबानेको त्यो दर्दनाक युद्धमा सारा संसारले कुर्दिसलाई साथ दिइरहेको वेलामा इराकी कुर्दिस लडाकुलाई कोबाने प्रवेश गर्ने मार्ग दिन पनि निकै ढिलो गन्यो, टर्कीले।

टर्कीले इराक, सिरियामा रहेका कुर्दहरूले आपसो देशमा सशस्त्र संघर्ष गरिरहेका कुर्दिस्तान वर्कसे पार्टी (पिकेको)लाई समर्थन र सहयोग गरेको आरोप लगाएको छ। पिकेकेलाई टर्कीले आतंककारी धोषणा गरेको छ र देशका लागि खतराजन्य समूहमा राखेको छ। सिरिया र इराकको अधिकांश तेल भण्डार र प्रशोधन केन्द्र आइसिसको कब्जामा रहेका टर्कीले गोप्य स्पमा सस्तो मूल्यमा उनीहरूसँग तेल खरिद गर्ने गरेको र अन्य देशबाट आउने आइसिस लडाकुलाई आफ्नो भूमिमार्फत सजिले सिरिया र इराक छिन दिएको तथ्य पनि छिपेको छन्।

मध्यपूर्व, खासगरी अमेरिकाको बलियो पकड रहेको क्षेत्र हो। इरानले अमेरिकाविरुद्ध सर्वै अडान लिँदै आइरहेको हुनाले अमेरिकी प्रभावमा केही छिद्रहरू त पारेको थियो, तर ती छिद्र रसियालाई त्यो क्षेत्रमा छिर्नका लागि पर्याप्त थिएनन्। साउदी अरब त्यो क्षेत्रमा अमेरिकाको सबैभन्दा भरपर्दा र बलियो सहयोगी र प्रमुख हतियार खरिदकर्ता पनि हो। साउदी अरबको सुरक्षा संयन्त्र पूर्नजसो अमेरिकी उपकरण, तालिम र सर्विस सोर्टमा आधारित छ। सियाबहुल इरान साउदी अरबको क्षेत्रीय प्रतिवृद्धिको हो र उसलाई रसियाले साथ दिइरहेको छ। सन् २०१७मा

मात्रै ट्रम्प प्रशासन र साउदीबीचमा एक खर्च डलरबाबरको हतियार खरिद-बित्री सम्पूर्ण भएको थियो। विशेषगरी, उदाउँदो शक्ति अनि रसियाको सहयोग प्राप्त इरानसँगको शक्ति सन्तुलन राखनका लागि सो हतियार खरिद भएको थियो।

सन् २०१६मा अमेरिकी राष्ट्रपतिको चुनाव भइहँदा सिरिया र इराकमा आइसिसविरुद्ध अमेरिकी नेतृत्वको गठबन्धनले भीषण युद्ध गरिरहेको थियो। बाहिरबाट हेर्दा अमेरिकाले अर्बाँ डलर युद्धमा खर्च गरिरहेहैं देखिन्थ्यो। त्यसैले राष्ट्रपति उम्मेदवार ट्रम्पले चुनावी सभामा आफूले चुनाव जितेपछि सिरिया र इराकबाट हट्टे हट्टे होइरहेका थिए। तर, भीषी अवस्था फरक भए। उक्त युद्धमा अमेरिकाले प्रत्यक्ष स्पमा जति खर्च गरिरहेको थियो, त्यसको कैर्याँगुण धेरै युद्धमा सलान पक्षलाई हतियार बेवर आस्तानी गरिरहेको थियो। अमेरिका चाहन्थ्यो, मध्यपूर्वका अन्य देश पनि सो युद्धमा सामेल होइन। जोर्डन र इजिप्ट अमेरिकाकै स्वार्थानुस्प युद्धमा सामेल भए, यी देश पनि अमेरिकाको हतियारका ठूला खरिदकर्ता हुन्। राष्ट्रपति निर्वाचित भइसकेपछि ट्रम्पको उक्त बोलीमा परिवर्तन आयो। हतियार बित्री र सजिले पेट्रोलियम पदार्थ आपूर्तिका लागि पुरानै नीतिले निरन्तरता पायो। मध्यपूर्व र सिरियामा रहेको तेलको सुरक्षाका लागि अमेरिकी उपस्थिति अपरिहार्य छ भनेर ट्रम्पले धोषणा नै गरिए।

सिरियाका राष्ट्रपति आसादलाई पदच्युत गर्नका लागि विद्रोह गरिरहेको प्री सिरियन आर्मीको ठूलो समूहलाई अमेरिकाले आइसिसविरुद्ध लड्न भन्दै हतियार, तालिम र बन्दोबस्तीका सामान उपलब्ध गराइरहेको थियो। यसैगरी, टर्कीले पनि केही समूहलाई त्यसै किसिमको सहयोग गरिरहेको छ, अर्थात् अमेरिका र टर्कीले छुट्टाछुट्ट समूहलाई सहयोग गरिरहेका छन्। छुट्टे राज्यको माग गरिरहेका सिरिया, इराक र टर्कीमा छरिएर रहेका कुर्दहरूको लडाकु समूहलाई अमेरिकी गठबन्धनले सहयोग

गरेको छ, जसलाई टर्कीले विरोध गरेको छ। यस्तो अवस्थामा उक्त क्षेत्रमा रसियालाई प्रत्यक्ष रूपमा संगल गराउन सिरियाले ठूलो भूमिका खेल्यो। पुटिनसँग निकट सम्बन्ध भएका आसादले रसियन सेनालाई सिरियाको भूमिमा भित्राउँदै मध्यपूर्वी सागरमा सेतै प्रवेश गराए। यसरी उनले मध्यपूर्वको शक्ति सन्तुलनमा अर्को बलियो पक्षलाई घुसाइदिए। रसियाको चाहना पनि अमेरिका वा बेलायतको भन्दा फरक भए छैन। उसलाई आफ्ना हातियारको बजार चाहिएको छ र अमेरिकालाई चुनावी दिनुपरिहेको छ।

अमेरिकाको मध्यपूर्व क्षेत्रमा रहेको पकड बिस्तारै कमजोर हुँदै गइरहेको देखिन्छ। टर्की र इरान उक्त क्षेत्रमा नयाँ शक्ति केन्द्रका स्पमा उदाइरहेका छन्। अनि अहिले सिरियामार्फत रसियाको पकड त्यो क्षेत्रमा बढावै गइरहेको छ। अमेरिकी समर्थन र सहयोग प्राप्त साउदी अरब र रसियाको समर्थन र सहयोग पाएको इरानले यमनमा आफ्नो शक्ति प्रदर्शन गरिरहेका छन्। युद्धको चपेटामा परेको यमन आफै गृहयुद्धभन्दा पनि बाहिरी शक्तिको युद्धस्तरलाई बनेको छ। सन् १९९१मा एकीकरण भएको उत्तरी र दक्षिणी यमन अहिले फेरि पुरानै मान्यतालाई पछ्याउँदै आन्तरिक युद्धमा छन्। उत्तरी र पश्चिमी यमनमा रहेका बहुसंख्यक हुथीलाई इरानले सहयोग गरिरहेको छ भने दक्षिण र पूर्वी यमनमा रहेका सुन्नी र अन्य समूहलाई सहयोग गर्दै सुन्नीबहुल राखेको र आत्मकावलाई अरबले हवाई आक्रमण जारी राखेको छ। बाहिर धार्मिक आवरण र विभाजन देखिएरता पनि भित्र साउदी अरबमार्फत अमेरिका र इरानमार्फत रसियाको शक्ति प्रदर्शनस्थल बनेको छ, यमन। यमनको पूर्वी भूमिमा रहेका अल्कायदा भएको बलियो क्षेत्रमा अल कायदाको ठूलो उपस्थिति छ। सोही कारण देखाउँदै अमेरिकाले बारम्बार हवाई आक्रमण पनि गरिरहेको छ। यमनको युद्धमार्फत रसिया र अमेरिकाले त

कांग्रेसका सिद्धान्तवादी नेता गिरी

अराविन्दकुमार यादव

नेपाली कांग्रेसका नेता प्रदीप गिरी २०५१ सालको मध्यावधि निर्वाचनमा जितेपछि एकाएक चर्चामा आउनुभयो । बौद्धिक व्यक्तित्व तथा प्रजातन्त्रका निर्मित लेडेका र पुस्तौनी इतिहास भएका गिरी आफ्ना विजयलाई इग्नित गर्दै भन्नुभएको थियो - "मेरो मतभन्दा विपक्षीको मत धेरै छ । एमालेका उम्मेदवार धर्मनाथ प्रसाद साह र अन्य उम्मेदवारको मत जोडियो भने म पराजित हुन्छ । जसबाट के बुझिन्छ भने वास्तवमा हाँगो जित भएको छैन, यो मेरो प्राविधिक जित हो । यसमा धेरै घमण्ड गर्न कुरा आउँदैन ।" उहाँको यस भनाइबाट विपक्षीहरू पनि खुशी भएका थिए । उनीहरू रहेको पराजित मानसिकता समाप्त भएर गयो । यो नै एउटा प्रजातान्त्रिक नेताको एउटा वडो ठूलो गुण हो । सत्यको धारातलमा रहेर आफ्नो अभिमत प्रकट गर्ने गिरिको भन उचाइ बढेर गयो । खसेको कूल मतको जमानत पनि बचाउन नसक्ने सांसदहरूका निर्मित ठूलो भापड नै भयो । फिनो मतले निर्वाचित भएकाहरूमा घमण्डको तापमान घटेर गयो । २०५१ सालमा एमालेको अल्पमतको सरकार बनेपछि सर्वत्र एमालेकरण हुन थाल्यो । त्यसैले गिरिले सिरहाको चन्द्र मा. वि. मा आयोजित आमसभालाई संविधान गर्दै भन्नुभएको थियो । "मनमोहन अधिकारी शिखण्डी हुन् । पुडके माधव कुमार नेपाल ब्रष्टाचारी हुन् ।" उहाँको सो भनाइ त्यतिबेला निकै नै चर्चित भएको थियो । आफ्ना विपक्षीको हृदयमा पनि खुशी संचार गर्न सक्ने खुबी भएका नेता हुन् गिरी ।

२०५६ को आमचुनावमा गिरी पराजित हुनुभयो । जसमा नेपाली कांग्रेसकै प्रत्यक्ष अन्तरघाट नै पराजयको कारण भयो । भावी प्रधानमंत्रीका उम्मेदवार भएका कृष्णप्रसाद भट्टाराई उहाँको निर्वाचन क्षेत्रमा गएर आगामी गठन हुने सरकारमा गृहमंत्री बनाउने घोषणा नै गरेका थिए । तर तात्कालिन पार्टी सम्पादि गिरिजाप्रसाद कोइराला भट्टाराई खेमाका सम्पूर्ण उम्मेदवार हराउन ठुलै बड्यन्त्र नै गरेका थिए । जसका कारण धनुषाका कांग्रेस उम्मेदवार विमलेन्द्र निधि पनि पराजित भएका थिए । तर गिरिले आफ्नो पराजयले मंत्री बन्नाइबाट रोकेकोमा खुशी नै प्रकट गरेका थिए । म मंत्री बन्न चाहन्न । मेरो हारले मेरो इच्छा पूरा गरिदियो । गिरिको सो भनाइबाट सधै मंत्री बन्न लालायित हुनेहरू कसंग भए । उहाँ भने धन्यवादका पात्र भझिनुभो ।

२०५७ सालमा नेपाली कांग्रेसको महाधिवेश हुँदै थियो । त्यसैक्रमा गिरिले जेनकुप्रधामको तिहुतिया गाढीमा आयोजित देउवा खेमाको आमसभालाई संविधान गर्दै भन्नु भएको थियो । जिल्ला सभापति भएपछि केन्द्रीय सदस्य बन मन लाल्छ, केन्द्रीय सदस्य भएपछि महामंत्री बन्न मनलाग्छ, महामंत्री भएपछि पार्टी सभापति बन्न मन लाग्छ र सभापति भएपछि सभापति र प्रधानमंत्री दुबै बन्न मनलाग्छ । यो उहाँको गिरिजा प्रसाद कोइरालाको तुलो व्याङ्ग्य नै थियो । वास्तवमा गिरिजाप्रसाद कोइराला सधै आफु नै पार्टी सभापति र प्रधानमंत्री बन्न खोजे । जसबाट देश, जनता र पार्टीलाई तुलो नोकसानी नै भयो । गिरिको यस भनाइबाट कोइराला पक्षधार र्माहित नै भएका थिए ।

२०६३ को माघमा मधेश अन्दोलन भयो । मधेश विद्रोहका नायक उपेन्द्र यादव एकाएक राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय स्पमा एउटा परिचित नाम हुन गयो । उपेन्द्र यादव भारतमा जादाँ प्रदीप गिरिले उहाँलाई भारतीय नेताहरूलाई भेटधाट गराउन र मधेशको आवाजलाई अन्तर्राष्ट्रिय स्पमा परिचित गराउन तुलो भूमिका नै खेल्नु भएको थियो । एकातिर नेपाली कांग्रेसको सरकारले मधेश अन्दोलन दबाउन लागेका थिए भने अर्कोतिर त्यसै पार्टीका एउटा केन्द्रीय सदस्य मधेशी आन्दोलनका नेतृत्वकर्तालाई प्रत्यक्ष सहयोग गर्नु कम चुनौतीपूर्ण काम थिएन । तर गिरिले सो चुनौतिलाई

साहसपूर्वक भेलेर देश र दुनियाँलाई देखाइदैए । जसबाट उहाँप्रति मधेशको जनतामा अति नै श्रद्धा बढेर गयो । मधेशमा जन्मेर मधेशकै निर्मित केही गर्न सक्नु उहाँको इच्छा केही हृदयसम्म जरूर पूरा भयो । तात्कालिन मधेशी जनआधिकार फोरम नेपालका कार्यकर्ताहरूले प्रदीप गिरी फोरम पार्टीमा आउने भविष्यवाणी समेत गरेका थिए । धेरै कांग्रेसी नेताहरू फोरममा आए पनि, तर गिरी पार्टी परिवर्तन नगरेर मधेशी जनताको पक्षमा जमिहरै । मधेशीको आवाज कसैले नदबाउन भनेर मधेशीलाई सधै सचेत गरिरहे ।

२०७२ असोजे ३ गते नेपालको संविधान २०७२ जारी भयो । जतिबेला मधेश आन्दोलनको रापतापले जलिरहेका थिए । विश्वको सर्वोत्कृष्ट संविधानको दावा गर्नेहरू १५ दिनमै संविधान संशोधन गरे । जसले सर्वोत्कृष्ट संविधानको पोल नै खोलिदियो । पार्टी हीप मानेर मधेशबाट निर्वाचित भएकाहरू लुरुलुरु हस्ताक्षर गरे । आफ्ना जनताको पनि बेवास्ता गरे । एउटा सामान्य जनप्रतिनिधिको कर्तव्य समेत निभाउन सकेनन् । तर त्यसै नेपाली कांग्रेसका पार्टीका सांसद प्रदीप गिरिले हस्ताक्षर नगरेर एउटा अदम्य साहसको प्रदर्शन गरे । एकतिर पार्टीको हीप र अर्कोतिर मधेश अन्दोलन भइरहेहाँ उहाँले जनताको पक्षमा निर्णय लिए । आफ्ना सम्पूर्ण जीवन लगाएका पार्टीको हीप उल्लङ्घन गर्नुलाई कम आकन सकिदैन । जसका कारण उहाँको सद्बाव सधै प्रश्नानीय रहनेहे । मधेशमा उहाँको लोकप्रियता भन उचाइमा पुगेको छ । मधेशको पक्षमा संविधान बनाउने चुनावताका प्रतिबद्धता जनाएकाहरू मधेशीकै लासमाथि संविधान जारी गरे । मधेशमा शाहीदको लास जलिरहेका बेला र घाइतेहरू अस्पतालको शैयामा क्रन्दन गरिरहेका बेला उनीहरू राजधानीमा दीपावली गरे । दीपावलीको अनर्थ केवल प्रदीप गिरिले बुझे । जनतामारा संविधान निर्वाचन देउवा सधै प्रश्नानीय रहनेहे । मधेशमा उहाँको लोकप्रियता भन उचाइमा पुगेको छ । मधेशको निर्वाचित पनि भरखरै दरबार हत्याकाण्ड भएको थियो । त्यसको विचार नगरिकै देउवा मध्यावधि निर्वाचन घोषणा गराएर २०५१ मा मध्यावधि निर्वाचन सम्पन्न पनि गरे । तर देउवा २०५८ सालमा मध्यावधि घोषणा गरेर उल्लु सावित भए । कारण देशको परिस्थित २०५१ को जस्तो २०५८ मा थिएन । माओवादी जनयुद्ध उत्कर्षमा थियो । भरखरै दरबार हत्याकाण्ड भएको थियो । त्यसको विचार नगरिकै देउवा मध्यावधि निर्वाचन घोषणा गरेका थिए । प्रदीप गिरी देउवा खेमाकै आमसभालाई संवेधन गर्दै देउवाप्रति पनि व्यग्र प्रहार गर्थे । देउवा सरकारले तपाईंलाई केही दिक्को छैन भने कि मत दिने देउवालाई भनेर भन्नुहुँथेयो । जनकपुरकै आमसभामा खुम्बाहादुर खडका र विजय कुमार गच्छदार देउवा खेमाको आमसभामा पुगे र देउवालाई समर्थन जनाउदा गिरिले खडका र गच्छदारलाई गिरिजाप्रसादको हुनुमान र अगदको सङ्गा दिनुभएको थियो । जुन कुरा अधिवेशनभरि च्यामा रह्यो ।

नेपाली कांग्रेस प्रजातान्त्रिक पार्टी भए पनि उनमा आन्तरिक प्रजातन्त्रको सम्पन्न भयो । प्रदीप गिरी नेपाली कांग्रेसको तर्फबाट सिरहा जिल्लाबाट संघीय संसद सदस्यमा विजयी भए उहाँलाई पार्टी व्हीप उल्लङ्घन गरेकोले कारबाही भएन । सजिलै पार्टीको टिकट पनि पाए । मधेशबाटै निर्वाचित पनि भएन । तर मधेशी जनताको आवाजभन्दा पार्टी व्हीप तुलो मानेर मधेश विरोधी संविधानमा हस्ताक्षर गर्नेहरू टिकट पाएर पनि आफ्नो जमानतसम्म पनि बचाउन सकेन, कतिले त टिकट पनि पाएन, कति नेता त डरले चुनाव लडन पनि अस्वीकार गरे । मधेशी मानेर पार्टीले मधेशमा उम्मेदवार भएकाहरू मधेशमै नराप्रीरी नै पराजयको दुःखद पीडा भोगे । जनताविरुद्ध हस्ताक्षर गर्नेहरू नाड्दोधार सावित भए । यसरी गिरिबाट उनकै नेता कार्यकर्ताहरू पनि धेरै कुरा सिक्न सक्छन् । उनको चुत्याइ र अडान नबुझनेहरू अहिले पश्चाताप गरिरहेका छन् होला । तर उहाँको लोकप्रियता भन बदूदै गइरहेका छन् मधेशमा ।

नेपाली कांग्रेसको तर्फबाट उभारिएका नेपाली कांग्रेस पार्टीले धेरै दुःख गरेका छन् । जसका कारण नेपाली जनता कांग्रेसलाई नै पराजित भएको थिए । एकातिर नेपाली कांग्रेसको सरकारले मधेश अन्दोलन दबाउन लागेका थिए भने अर्कोतिर त्यसै पार्टीका एउटा केन्द्रीय सदस्य मधेशी आन्दोलनका नेतृत्वकर्तालाई प्रत्यक्ष सहयोग गर्नु कम चुनौतीपूर्ण काम थिएन । तर गिरिले उहाँलाई भारतीय नेतृत्वकर्तालाई भेटधाट गराउन र मधेशको आवाजलाई अन्तर्राष्ट्रिय स्पमा परिचित गराउन तुलो भूमिका नै खेल्नु भएको थियो । एकातिर नेपाली कांग्रेसको सरकारले मधेश अन्दोलन दबाउन लागेका थिए भने अर्कोतिर त्यसै पार्टीका एउटा केन्द्रीय सदस्य मधेशी आन्दोलनका नेतृत्वकर्तालाई प्रत्यक्ष सहयोग गर्नु कम चुनौतीपूर्ण काम थिएन । तर गिरिले सो चुनौतिलाई

खेलकुद

सन्दीप चम्किँदा मेलबर्नको सानदार जित

बिंग बास लिगमा नेपाली युवा लेगस्पिनर सन्दीप लामिछानेले पुनः एकपटक आफूलाई प्रमाणित गरेपछि उनको टिम मेलबर्न स्टार्सले सानदार जित हात पारेको छ । बुधबार क्यानबेरामा भएको खेलमा मेलबर्नले पर्थ स्कोर्चर्सविरुद्ध ८ विकेटको जित निकाल्यो ।

क्याबेरामा सन्दीपले उत्कृष्ट बलिड गर्दै ३ ओम्भरमा १ मेडनसहित ७ रन खर्चेर २ विकेट लिए । उनले पहिलो ओम्भरमा ३ रन दिएका थिए भने दोस्रो ओम्भरमा पनि ४ रन मात्र दिए । तस्रो ओम्भरमा भने सन्दीपले मेडन २ विकेट लिए ।

सन

कर्पोरेट

● कृषि विकास बैंकको ३० प्रतिशत लाभांश

कृषि विकास बैंकले ३० प्रतिशत लाभांश दिने भएको छ। आइटबार भक्तपुरमा सम्पन्न बैंकको वार्षिक साधारणसभाले चुक्ता युँजीको २४ प्रतिशत नगद लाभांश र ६ प्रतिशत बोनस सेयर वितरण गर्ने प्रस्तावसमेत पास गरेको हो। बैंकका अध्यक्ष क्षेत्रबहादुर सेजुवालाको अध्यक्षतामा सम्पन्न सभाले विभिन्न वार्षिक प्रतिवेदनसमेत पारित गरेको छ। सभामा बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अनिलकुमार उपाध्यायले बैंकको वर्तमान अवस्था तथा भावी रणनीतिबारे चर्चासमेत गरेका थिए।

● सेन्चुरी बैंकद्वारा विद्यार्थीलाई सहयोग

सेन्चुरी कमर्सियल बैंकले विद्यार्थीलाई सहयोग गरेको छ। संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्वअन्तर्गत बैंकले सूर्यविनायक नगरपालिका-४ स्थित श्री चित्रपुर आधारभूत विद्यालयमा अध्ययनरत बालबालिकालाई न्यानो कपडा हस्तान्तरण गरेको हो। बैंकका बजार प्रबन्धक शेखरराज बस्ताकोटीले विद्यालयका प्रधानाध्यापक राजन खत्रीलाई बालबालिकाहस्का लागि न्यानो कपडा हस्तान्तरण गरेका हुन्। बैंकले आफ्नो संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्वअन्तर्गत विभिन्न क्षेत्रमा सहयोग गर्दै आएको जनाएको छ।

● नबिल बैंकको थप २३ नयाँ शाखा

नबिल बैंकले नेपालको विभिन्न स्थानमा थप २३ शाखा सञ्चालनमा ल्याएको छ। नेपालको ग्रामीण स्थानहरूमा समेत आफ्नो उपस्थितिलाई दरिलो बनाउन नयाँ स्थानमा शाखा सञ्जाल विस्तार गरिएको बैंकले जनाएको छ। बैंकले प्रदेश १ को माझनरूपा, बिराटनगर, दुख्नी, हिले, उर्लाबारी र गाईघाटमा शाखा विस्तार गरेको छ। त्यस्तै प्रदेश २ को मिर्चेया, गोलबजार, सिराहा र चन्द्रपुरमा, प्रदेश ३ को कमलविनायक, हातीगाँडा, कपन, गजुरी, बनेपा, पनीती र पर्सामा नयाँ शाखा सञ्चालनमा ल्याएको हो। प्रदेश ४ को गैङ्डाकोट, दलदले र कावसोती, प्रदेश ५ को चन्द्रौटा, बर्वधाट र मणिग्राम गरी जम्मा २३ नयाँ शाखा सञ्चालनमा ल्याएको बैंकले जनाएको छ।

सन् १९८४ देखि सेवा प्रदान गर्दै आएको नबिल बैंकको १०२ शाखा, १४३ एप्टिम र १५ स्थानहरू बढी बनिल रेमिट एजेन्टहरू छन्। साथै बैंकले देशव्यापी रूपमा र विश्वभर धेरै एजेन्टमार्फत उच्चस्तरीय सेवा प्रदान गर्दै अधि बढ्ने विश्वास लिएको छ।

● एनसेलको मेरो प्लान साप्ताहिक प्याकमा

टेलिकम सेवाप्रदायक एनसेल प्रालिले प्रिपेड ग्राहकका लागि मेरो प्लानअन्तर्गत साप्ताहिक प्लान ल्याएको छ। योजनाअन्तर्गत ग्राहकले सुलभ दरमा डेटा र भावाइस सेवाको फाइदा लिन सक्ने बताइएको छ। मंगलबार (२९पुस) देखि लागू हुने योजनाअन्तर्गत एनसेलले दुई साप्ताहिक प्याक २ जिबी प्लान र ६ जिबी प्लान ल्याएको छ। २ जिबी प्लानअन्तर्गत ग्राहकले करसहित ५५ रुपैयाँ ७७ पैसामा २ जिबी डेटा भोलुम लिन सक्नेछन्। प्लानअन्तर्गत ग्राहकले एनसेल नेटवर्कमित्र करसहित १ रुपैयाँ २८ पैसा प्रतिमिनेटमा भावाइस सेवालिन सक्नेछन्। ६ जिबीप्लानअन्तर्गत १९९९ रुपैयाँ ५४ पैसामाद जिबी (४ जिबी + २ जिबी भिडियो डेटा) लिन सक्नेछन्। प्याकअन्तर्गतको भिडियो पोर्टल तथागुगल सेवाकाअन्य सेवाचलाउनप्रयोग गर्न सकिने बताइएको छ।

प्रमुख विशेषतामा डेटा प्याक सकिएपछि मेन व्यालेन्स नकाटी आफै डेटा बन्दहुने रहेको यो प्लानअन्तर्गत ग्राहकले भोलुम सकिएपछि आवश्यकताअनुसार मेरो प्लान तुरन्त सुचारू गर्न सक्नेछन्। साप्ताहिकप्लानअन्तर्गतका डेटा भोलुमको समयावधि सुचारू भएको दिनदेखि ७दिनको रहनेछ। ग्राहकले एस्ट्रिक्स१९९२३ह यास डायल गरी प्रात्तनिर्देशनअनुसार प्लान सुचारू गर्न सक्नेछन्। योजनाअन्तर्गतकाकुनै पनिलान सुचारू गरेपछि हरेक हप्ता स्वतःनवीकरण हुनेछ।

● नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंकको १९ प्रतिशत लाभांश पारित

नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंकको ३३अ० वार्षिक साधारणसभा सम्पन्न भएको छ। बैंकका अध्यक्ष पृथ्वीबहादुर पाँडेको अध्यक्षतामा काठमाडौंमा सम्पन्न साधारणसभाले बैंकको विभिन्न प्रतिवेदन पारित गरेको छ। सभाले ०७५/७६ सम्पर्को सञ्चित मुनाफाबाट १० दशमलव ५ प्रतिशत बोनस सेयर तथा ८ दशमलव ५ प्रतिशत नगद लाभांश दिने प्रस्तावसमेत पारित गरेको छ। पारित बोनस सेयर वितरणपछि बैंकको चुक्तायुँजी १४ अर्ब २२ करोड रुपैयाँ पुगेको सभामा जानकारी गराइएको छ।

हाल बैंकले ८२ शाखा, १६ एक्सटेन्सन काउन्टर, १० राजस्व संकलन काउन्टर, ५७ शाखाहित बैंकिङ सुविधा तथा १ सय २४ एटिएमार्फत वित्तीय सेवा दिँदै आएको छ।

अमियान

● मेगा बैंकको थप चार एक्सटेन्सन काउन्टर

मेगा बैंकले सेवा विस्तारका क्रममा उपत्यकामा थप चार एक्सटेन्सन काउन्टर सञ्चालनमा ल्याएको छ। बैंकले काठमाडौंको टोखा नगरपालिकाको भोर, भक्तपुरको सूर्यविनायक नगरपालिकाको गाम्चा तथा भक्तपुर नगरपालिकाको कमलविनायक र ललितपुरको ललितपुर महानगरपालिकाको सुनाकोटीमा काउन्टर सञ्चालन गरेको हो। यीसँगै बैंकको एक्सटेन्सन काउन्टरको विस्तारपछि सेवाग्राहीलाई सहज हुने मेगा बैंकको विश्वास छ। हाल बैंकले देशभर १ सय ११ शाखा, ११४ वटा एटिएम, १११ शाखाहित बैंकिङमार्फत वित्तीय सेवा दिँदै आएको छ।

● मेरुदण्डीय पक्षघात समूहलाई ग्लोबल आइएमई बैंकको सहयोग

ग्लोबल आइएमई बैंकले मेरुदण्डीय पक्षघात समूह नेपाललाई सहयोग गरेको छ। बैंकले संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्वअन्तर्गत समूहलाई ३ लाखसहयोग गरेको जानकारी दिएको छ। बैंकका नायब महाप्रबन्धक सुरेन्द्रराज रेग्मीले समूहका अध्यक्ष ऋषिराम ढकालाई आइटबारसहयोग रकमको चेक हस्तान्तरण गरेका हुन्। बैंकले स्थापनाकालदेखि नै सामाजिक उत्तरदायित्वलाई प्राथमिकतामा राखेको विभिन्न सामाजिक कार्य गर्दै आएको छ।

● राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकद्वारा माइती नेपाललाई सहयोग

राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकले माइती नेपाललाई सहयोग गरेको छ। बैंककोसंस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्व कार्यक्रमअन्तर्गत शाखा कार्यालय बौद्ध, गौशाला र मैतीदेवीले संयुक्त रूपमा माइती नेपालको संरक्षणमा रहेका महिला तथा बालबालिकाका लागि न्यानो कपडा, गल्चा र आवश्यक विभिन्न सामग्री सहयोग गरेका हुन्।

कार्यक्रममा माइती नेपालकी संरक्षक अनुराधा कोइराला, माइती नेपालका अध्यक्ष विश्वराम खड्का, बैंकका ब्रान्च अपरेसन विभागका प्रमुख सरोज बस्नेत, शाखा कार्यालय गौशालाका प्रबन्धक वेदप्रसाद खनाल, शाखा कार्यालय यैतीदेवीका प्रबन्धक कपिल कार्की र शाखा कार्यालय बौद्धका प्रबन्धक सुरेश सापोकोटालागायत सहभागी थिए। कार्यक्रममा माइती नेपालकी संरक्षक अनुराधा कोइरालाले बैंकले गरेको सहयोगका लागि धन्यवाद दिँदै यस्ता सहयोगी कार्यको सधै स्मरण गर्न बताइन्।

● प्राइम कमर्सियल बैंकद्वारा विद्यार्थीलाई सहयोग

प्राइम कमर्सियल बैंकले विद्यार्थीलाई सहयोग गरेको छ। संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्वअन्तर्गत बैंकले काठमाडौंको जयबागेश्वरीस्थित बाल सारथि एकेडेमीमा कक्षा १ देखि ५ सम्म अध्ययनरत अनाथ छात्रछात्रालाई स्टर्टर तथाखाद्यान्न प्रदान गरेको हो। बैंकका अध्यक्ष राजेन्द्रदास श्रेष्ठ तथा प्रमुख कार्यकारी अधिकृत नारायणदास मानन्दरले बालबालिकालाई सहयोग सामग्री हस्तान्तरण गरेका हुन्। बैंकले आफ्नो संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्वअन्तर्गत विभिन्न क्षेत्रमा सहयोग गर्दै आएको जनाएको छ।

● सन्राइज बैंकको रिकरिड खाता सञ्चालनमा

सन्राइज बैंकले सर्वसाधारणमा बचत गर्न बानीको विकास गराउने उद्देश्यका साथ सन्राइज रिकरिड खाता सञ्चालनमा ल्याएको छ। बचत खातामा जसरी रकम जम्मा गर्दै जान सकिने बैंकले ल्याएको नयाँ खातामा ब्याज भने मुद्री खातासरह आपाए बताइने बाट बचत खातामा वैनिको रूपमा रकम जम्मा गर्दै जान सकिनेछ। न्यूनतम बचत १ हजार राखी खाता खोल सकिने योजनाअन्तर्गत एक पटकमा न्यूनतम ५ सय रुपैयाँ वा ५ सयको गुणाका दरले रकम जम्मा गर्दै जान सकिनेछ। सजिलो र सुरक्षित हिसाबले बचत खाताको पैसा नियमित रूपमा मुद्री खातामा जम्मा हुँदै जाने र मोबाइल बैंकिङ र इन्टरनेट बैंकिङबाट पनि सजिले पैसा जम्मा गर्न सकिने बैंकले जनाएको छ।

खातामा पूर्वनिर्धारितम्बन्दा बढी रकम ग्राहकको अनुकूलताअनुसार पटक-पटक गरी जम्मा गर्ने सकिने सुविधा उपलब्ध छ। खातामा त्रैमासिक रूपमा व्यक्तिगत मुद्री खातासरह ब्याज पाइनेछ।

● एनएमबिको अध्यक्षमा गोल्यान

एनएमबिको अध्यक्षमा पुनः पवनकुमार गोल्यान चयन भएका छन्। हालै सम्पन्न बैंकको साधारणसभाबाट सञ्चालकमा चयन भएका गोल्यानलाई सञ्चालक समितिको बैठकले अध्यक्षमा निर्वाचित गरेको हो। नवनिर्वाचित अध

नीतिगत...

आपूर्वको पाएको अधिकार समेत प्रयोग नगरी मन्त्रिपरिषद्को बैठकबाट निर्णय गराउने गरेको हुनाले भ्रष्टाचार बढेको हो ।

मन्त्रालयहरूले गर्नुपर्ने निर्णयहरू समेत पछिलो समयमा मन्त्रिपरिषद्को बैठकबाट निर्णय गराउने गरिएको छ । सार्वजनिक खरिद ऐनमा व्यवस्था भएनुसार सार्वजनिक खरिद सम्बन्धी विषयसमेत मन्त्रिपरिषद्को बैठकमा पुन्याएर त्यहीबाट पारित गरिएको छ । त्यो नीतिगत भ्रष्टाचार नै हो । मन्त्रीहरूले आपूर्वको गर्नुपर्ने निर्णयहरू गर्न छाडेको छन् । सम्बन्धित

मुटु भरका...

संस्था कथा नेपाल नामक संस्थालाई सबै २७ वटै वाणिज्य बैंकहरूबाट ४/४ लाखका दरले रकम उपलब्ध गराई दिन पत्र पठाइएको छ । प्रधानमन्त्रीको विचारमा त्यो कार्य पनि अदमुव कार्य नै होला ? जनताले बैंकमा राखेको पैसा एक व्यक्तिलाई पोस्ट प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयबाट नेपाल राष्ट्र बँड कुँदै बैंकसे संघको कार्यालयमा पत्र पठाउनुले प्रष्ट हुन्छ भ्रष्टाचार प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयबाट हुने गरेको छ भने । प्रधानमन्त्री ज्यु सूर्योको प्रकाशलाई हक्केलाले छेक्न सकिंदै जनताले तपाईंको सरकारलाई भ्रष्टाचारी सरकार भनिरहेका छन् । मुलुकमा पछिलो समयमा विभिन्न काण्डहरू भएका छन् । निर्मला पन्तका हत्याराहरू कहाँ गए ? ३३ किलो सुन काण्ड कता पुन्यो ? लिलितानिवास जग्गा काण्ड कता हरायो ? अफ्नै पार्टीका महासचिव लिलिता निवास जग्गा काण्डमा मुँछिंदा के कारबाही भयो ? वाइडवडी जहाज काण्ड किन सेलायो ? यति युपलाई किन पोसियो ? नेपाल द्रष्ट्को जग्गा लिजमा दिने प्रकरणमा किन नेपाल द्रष्ट्को पदाधिकारीहरूलाई फालेर अध्यक्ष सहित सदस्यहरूलाई परिवर्तन गरियो ? गोकर्ण रिसोर्टको स्पाद ६ वर्ष बाँकी रहेको अवस्थामा किन फेरी उसैलाई दिने गरी पुन २५ वर्षका सम्झौता गरियो त्यो पनि कौडीको

मन्त्रालय अन्तर्गत पर्ने विभिन्न निकायहरूमा नियुक्ति दिन्दा तुलो मात्रामा आर्थिक चलखेल हुने गरेको भएपनि मन्त्रिपरिषद्ले निर्णय गरेको हुँदा त्यस विषयमा अखियारले छानविन गर्न सम्पादनैन् । सार्वजनिक जग्गा खरिद विक्री गर्न, सार्वजनिक जग्गा वा सम्पत्ति हिनामिना गर्न जस्ता विषयहरूमा नीतिगत प्रष्टाचार हुने गरेको छ । सरकारी कर्मचारीहरूले नै विवैलियाहरूलाई सरकारी गोप्य फाइलहरू उपलब्ध गराईदिने गोपनियता भङ्ग गर्ने र राजस्व तुलावट जस्ता विषयमा व्यापक मात्रामा भ्रष्टाचार हुने गरेको हुनाले अब मन्त्रिपरिषद्का निर्णयहरूका बारेमा समेत अखियारलाई छानविन गर्न दिइनुपर्ने आवश्यकता देखिन्छ ।

भाउमा । दरबारमार्गमा रहेको नेपाल द्रष्ट्को जग्गा यति युपको भागिनी संस्था थमसेकु लाई किन जस्तै प्रस्ताव गरेको मूल्यलाई घटाएर कौडीका भाऊमा दिने निर्णय गरियो । नेपाल द्रष्ट्को नाममा रहेको ताहाचलको जग्गा यति युपलाई कौडीको मूल्यमा नै दिइयो के मुलुकमा यति युप बाहेक अन्य संघ संस्थाले नेपाल द्रष्ट्को जग्गा लिजमा लिन पाउने अधिकार नै थिएन र छैन त ?

सञ्चार जगतले सरकारका राम्रा काम जनताकोहाँसम्म पुन्याउने र जनताका समस्याहरू सरकारसम्म पुन्याउने पुलको काम गर्ने भएकाले सञ्चारजग्त जनताप्रति उत्तरदायी रहेको छ । सञ्चार जगतमा काम गर्ने व्यक्तिहरूको मुदु छैन भने अधिकार कसैलाई छैन । के मुदु नभएको मान्छे बाँच्छत, प्रधानमन्त्री ज्यु ? के तपाईंको पार्टीको भातृ संगठनका पदाधिकारीहरूको पनि मुदु रहेन्छ त ? यदि उहाँहरूको मुदु रहेह भने सरकारले गरेका सबै कामको प्रशंसा उहाँहरूले सञ्चालन गरेका पत्रपत्रिका, टेलिमिजन र अनलाईनहरूस्ताई गराए भै हाल्यो नि, किन अरुलाई मुदु नभएका सम्पादकहरू भन्ने ? तपाईंको त्यो अभियक्तिले बलिका कमला धिमिरेको मोडिफिएइ गित 'चिया छानेको ओलीले हिसाउन कति जानेको भनेलाई गाली गर्न छोडेर पहिला आफ्नै पार्टीलाई मिलाउहोस, त्यसपछि जनताको काममा काम गर्नुहोस, जनताले नै तपाईंलाई धन्यवाद र प्रयास गरेर सूचना प्रविधि विधेयक मिडिया

सकिन्छ पार्टी अध्यक्षहरू नै एक हुन सकेका छैनन् भने अन्य नेता तथा कार्यकर्ताहरू एक भए भन्नु हास्यास्पद हुनेछ । पार्टी एक भएपनि भित्रभित्रै एकले अकॉर्लाई सिद्धाउने खेलमा पूर्व एमाले र पूर्व माओवादी पक्ष लागेका हुनाले कतै सत्ताधारी दलभित्र संकट उत्पन्न हुनसक्ने हो कि भन्ने आशका समेत उजिएको छ । संसदलाई विजेता सरकारले दिने हो । संसदको नेतृत्व सभामुखले गर्न हो तर पटक पटक संसद रासागित गरेर सरकारले हिँडे अविधेयलाई वेवास्ता गरेको छ । हिँडे अविधेशनलाई अधिवेशन भन्ने गरिएपनि सत्ताधारी दलभित्रको द्वन्द्वले गर्दा हिँडे अधिवेशन पनि सार्थक नहुने पक्कापक्की भएको छ । संसदलाई सत्ताधारी दल भित्रो विवादका कारण लाचार छायाँ बनाइनु सर्दकै लोकतन्त्रकै उपहास हो । संसदमा सत्ताधारी दलकै बहुमत रहेको बेला त्यही बहुमतको दम्भमा संसदलाई बन्धक बनाइनु लज्जाको विषय हो ।

संसदलाई...

नेकपा एमलोले पाउने कि पूर्व माओवादीले पाउने भनेमा सत्ताधारी दलभित्र सहमति हुन सकेको छैन । सरकारको नेतृत्व कैपी ओली गरेका हुनाले सभामुख आफूले भनेको व्यक्ति नै भएमा संसद चलाउन सहज हुने अडानमा ओली रहेका छन् भन पुष्पकमल दाहाल भने पहिलाका सभामुख महरा पूर्व माओवादी केन्द्रका भएकाले फेरी पनि सभामुख पूर्व माओवादीले नै त्यसमा पनि आफूले भनेको व्यक्ति हुनुपर्ने अडानमा रहेकाको संसदलाई बन्धक बनाइन्दैको हो ।

तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीयी एकीकरण भएर नेपाल कम्युनिट पार्टी निर्माण भएपनि अहिले विवाद देखिएको हो । यदि दुवै पार्टी मिलेर एक भएका हुन भने किन अहिले पूर्व एमाले र पूर्व माओवादी भनेर आ आफ्नो अडान लिनुपर्दथ्यो त ? त्यसैले भन्ने

“तपाईं हामी बीचको नाता सम्झूँद्को सहयोगी NCC उत्सव बचत खाता”

NCC Bank
Nepal Credit & Commerce Bank Ltd.

विशेषताहरू

- आकर्क व्याजदर रु. ९,०००/-
- न्यूतरान लैजदात रु. ९,०००/-
- झारू जेवा शुल्कमा ५०% छुट
- लक्षर सबियाता ५०% छुट
- नि. शुल्क ABBA जेवा
- नि. शुल्क VISA Debit कार्ड रु. ९०००/- रुपैयोगी विशुल्क
- आरफ शेष नेपाली क्रिकेट टीम

प्रधान कार्यालय:
बागबजार, काठमाडौ, नेपाल | पो. न. १२५५९ | फोन: ०१-४२४ ६९९९ | ईमेल: corporate@nccbank.com.np
प्रधान कार्यालय:
प्रधान कार्यालय: ०१-४२४ ४६७० | SWIFT: NBCONPKA | ईमेल: www.nccbank.com.np | टोल फ़ि: १६६०-०१-४५६७८

नेकपा...

गरिरहेका छन् । केही दिन पहिला नेकपाकै संविवालय सदस्य एवं नेकपा प्रस्ताविन उपाध्यक्ष वामदेव गौतमको भैसेपार्टी निवासमा गौतमसहित भलानाथ खनाल, माधव नेपाल, नारायणकाजी श्रेष्ठको उपस्थितिमा गोप्य बैठक समेत गरेर सभामुख पूर्व माओवादी पक्षले पाउनुपर्ने निर्णय समेत गरेका छन् । पार्टीका दुई अध्यक्ष मध्येका एक प्रधानमन्त्री कैपी ओलीलाई थाई नदिई थोप्य बैठक गर्नु अध्यक्ष दाहालकै लागि अहिले घाँडे सावित भएको छ । आफैले अब पूर्व माओवादी र पूर्व एमाले कोही नरहेका अभियक्ति दिने र सभामुख पक्षले नै पाउनुपर्दछ भन्ने अडान लिइनु अध्यक्ष दाहालको बोलीमा टुँगो नहुनु हो । पूर्व एमालेमा पहिला देखिए नै कैपी ओलीलाई र माधव नेपालका गुट थिए त्यसमा

विस्तारै गौतमले समेत आफ्नो गुट निर्माण गरेका थिए । पछिलो समयमा कैपी ओली र माधव नेपालबीचमा राम्रो सम्बन्ध हुन नसकेको हुनाले त्यसको फाइदा उठाउने उद्देश्यले अध्यक्ष दाहालले नेता नेपाललाई आफ्नो पक्षमा पार्ने प्रयास गरिरहेका छन् । सभामुख कून पक्षले लिने भन्दा पनि सक्षम र याय व्यक्तिले पाउनुर्नेमा त्यसो नगरी अध्यक्षहरूले नै व्यक्तिको पछि लागेर मेरो गोरको बाहै टक्का भन्नुले कतै सत्ताधारी दलमा विभाजन त आउँदैन भन्ने आशका समेत उभिएको छ । अध्यक्ष दाहालसहित नेपाल, खनाल, गौतम, श्रेष्ठलगायतका र अन्य नेताहरू खुलैरै प्रधानमन्त्री ओलीको विपक्षमा लागेका हुनाले पार्टी नै विभाजन हुन सक्ने अवस्था समेत आउन सक्ने नेकपाकै स्थायी समिति सदस्य हरिबोले गुरुरेले पाउनुर्नेमा त्यसीसीसँगको अन्तर्वातामा खुलासा गरेका छन् ।

सांसद र...

दुवै पार्टी एकीकरण भएपनि भावनात्मक रूपमा एकता हुन नसक्दा पूर्व नेकपा एमाले र पूर्व माओवादीहरू भने अहिले पनि छुट्येषु भएर सञ्चारमा पार्टी उक्त नम्भएको जस्तो देखिएको छ । पार्टी एक भयो तर नेताहरू एक हुन नसकेकाले गर्दा मुलुकमा उत्पन्न भएका समस्याहरू समेत छायाँमा परेका छन् । जनताका समस्याका बारेमा छलफल गर्ने थाले नै दुई अध्यक्षसहितका कारण बच्चामा परेको हुनाले जनताका समस्याका बारेमा संसदमा छलफल समेत हुन पाएको छैन । संविधानले संसदलाई सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भएको अवस्था भएको अधिकार भन्ने अवस्था भएको अधिकार भन्ने अवस्था भएको अधिकार भन्ने अवस्था भएको अधिकार भन्ने अवस